

Joaquim Daban i Massana, Cap del Servei d'Arxiu Municipal de Lloret de Mar

Joan Domènech: un humanista enamorat dels arxius.

No hi ha cap mena de dubte que en Joan era un home de cultura. Però no d'una cultura estreta, que es concentrava en una disciplina concreta, sinó que la seva concepció cultural era molt àmplia. La d'un humanista. Tant es preocupava pel món del teatre, de la poesia i de la novel·la, com s'inquietava per les tradicions populars, per la ciència, per la música, pel patrimoni, per les entitats i per la història. Especialment per la història i, en conseqüència, pels arxius. Perquè, per en Joan, els arxius eren com una segona casa. Podia passar-hi hores i més hores llegint documents, consultant padrons, cercant dades precises... Durant les sovintejades visites que feia a l'arxiu, sempre acostumava a exclamar: "No hi ha maneres, quan busques una dada concreta, aquesta no apareix mai; però, en canvi, t'apareixen un munt d'informacions interessants que no les pots obviar, i que et serveixen per entendre altres episodis de la nostra història"

En Joan va tenir molts bons referents a nivell arxivístic. Mossèn Pere Torrent, a més de gran mestre a l'escola primària, li va transmetre l'estima pels documents i per la història de Lloret; l'Esteve Fàbregas i Barri el va introduir en el món dels fons documentals arxivístics; i en Josep Maria Pons i Guri li va ensenyar a sistematitzar, analitzar i entendre tot tipus de documents (pergamins, procediments notariaus, actes judicials...)

Durant molts anys, en Joan va dedicar-se altruïstament a recuperar fons documentals familiars de Lloret de Mar i també va preocupar-se de la conservació de l'arxiu municipal, que havia quedat empolsegat i abandonat a les golfes de l'Ajuntament. Molt sovint va haver d'enfrontar-se a diferents càrrecs i funcionaris locals que li generaren preocupació, inquietud i una certa sensació de què estava sol en aquesta lluita. No obstant això, gràcies a la seva persistència, a la diplomàcia i al bon fer, va aconseguir que la població lloretenca fos més sensible a la història i a la conservació dels fons documentals.

L'any 1992, quan vaig assumir la direcció de l'arxiu municipal de Lloret de Mar, vaig comptar des del primer dia amb el recolzament d'en Joan. Em va explicar amb detall les dificultats que havia tingut, el tragí de caixes que havia hagut de fer, l'organització documental que havia

planificat i, sobretot, em va donar alguns consells que he tingut ben present durant tots aquests anys. Ara que no és entre nosaltres, recordo amb enyorança una trobada a l'arxiu on van coincidir en Joan, en Pons i Guri i l'Agustí Me Vilà. Intercanviaren opinions sobre diferents episodis de la història lloretenca: la marina mercant, els americanos, la indústria surera... Sens dubte, va ser una tertúlia molt interessant de la qual vaig aprendre un munt de coses. Però en un moment determinat, com que la conversa s'allargava, en Joan va exclamar "nois, ja ens trobarem un altre dia i continuarem aquesta xerrada". I estic ben convençut de que s'han retrobat i que han reprès el fil d'aquell debat.

Moltes gràcies Joan per tot el teu mestratge i pel recolzament que sempre has donat a l'arxiu.